

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

242. An ad communicandum fidelem ob solam deuotionem Sacerdos
possit frangere Hostiam? Ex part. 3. tr. 4. Resol. 34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

præceptum esse, vt qui in Sacrificio sumit, confeceret vtramque speciem; propter mysterium significationis. At satis est, vt primo deficiente post vnam speciem consecratam, alter Missam perfecturus, confeceret alteram, & sumat vtramque, vt dictum est; quia vterque se habet, vt vnus Minister partialiter concurrens ad vnum Sacrificium. Ita Henriquez.

5. Verum ego ex his opinionibus secundam approbo, & illi adhaereo, quam nouissimè docet sapientissimus, & amicissimus P. Dicastillus, de *Sacrament. tom. 1. tract. 5. disp. 4. dub. 16. n. 109.* Dico itaque quod quamuis concedam substantiam Sacrificij esse, quantum ad essentiam, perfectam in Consecratione; adhuc ad consummationem Sacrificij pertinet sumptio; adeoque præceptum sumendi id, quod in Sacrificio oblatum est. Ideò probabilius puto, Missam illam esse perficiendam ab alio Sacerdote, sumendo solum Sanguinem.

RESOL. CCXLI.

An deficientibus particulis, possit Sacerdos partem Hostiæ alteri præbere? Ex part. 2. tr. 14. Ref. 37.

Sup. hoc in tribus Ref. seqq. & attende quod notatur in textu sup. §. 2. huius Ref. in Ref. seq. in eius §. 1. prope finem; à vers. Vnde. & lege alium vers. notationum prædictarum Ref.

§. 1. Pro infirmo moribundo non sine viatico decedat, posse affirmant DD. Difficultas consistit, an ratione deuotionis alicuius sumendæ Eucharistiæ, liceat hoc facere.

2. Multi negant, vt Zambranus *dec. cap. 3. dub. 6. num. 7. & alij.* At ego probabiliter contrarium sentio, cum Syluestro *verb. Euchar. 3. n. 15.* Angelo *ver. Missæ, n. 27.* Grassio *desip. 1. lib. 2. cap. 38. n. 31.* Scorzia *de sacr. Miss. lib. 4. c. 29. n. 12.* Zanardo *in direct. Theol. p. 1. de sacr. Euchar. cap. 9. n. 15. & cap. 10. num. 31.* & Homobono *de bonis exam. Eccles. p. 1. tract. 4. c. 11. quest. 110.* Emanuele Sà *ver. Euchar. num. 15.* Ratio est, quia Sacerdos sic faciens vtilitati fidelium consultit, nec vllam iniuriam facit Sacramento, cum in singulis particulis, quamuis exiguis, Christus contineatur.

RESOL. CCXLII.

An ad communicandum fidelem ob solam deuotionem Sacerdos possit frangere Hostiam? Ex part. 3. tr. 4. Refol. 34.

§. 1. Negatiuè respondent Zanardus *in direct. Confessar. part. 1. de sacram. Eucharist. cap. 9. q. 15.* & Grassius *par. 1. lib. 2. cap. 38. n. 31.* vbi asserit non modica pœna dignum esse Sacerdotem frangentem Hostiam, vt laicum communicet, cum ipse debeat recipere totam hostiam, ex *cap. velatum, de consecrat. dist. 2.* vnde ex incuria impressorum non bene supradicti auctores fuerunt adducti pro affirmatiua sententia *in mea resolut. 37. tract. de celebrat. Missarum.*

Quæ hic est Ref. antecedens, & in duabus Ref. seqq. & supra ex Refol. 33. paulo post initium, lege vers. Quære posset. & alium vers. eius not.

2. His tamen non obstantibus contrarium docui in dicta resolutione, nempe posse Sacerdotem frangere Hostiam pro communicando fidele, ob solam deuotionem, & multos DD. adduxi, quibus nunc addo Antonium de Literatis *in summa, part. 2. cap. 22. n. 10.* & alios, quos citat, & sequitur Ioannes Sancius *in selectis, disp. 22. n. 21.* vbi sic asserit: Aliquoties accidere potest, non fuisse consecratas partias hostias, Hispanè *formas*, quas suscipiant communicaturi, sciat Sacerdos ei non esse veritum partem Hostiæ diuidere ad communicandum fidelem quolibet die velit ob solam deuotionem; nec in hoc effi-

citur iniuria, vel irreuerentia sacrificio, quia sicut participes sunt adstantes fructum spiritualium illius, sic meritò & sunt fructus reales realiter Hostiæ suscipiendo partem. Ita Sancius, qui etiam responderet ad canonem, quem adducit Grassius, nam ibi solum decernitur de restabimem consuetudinem quorundam Sacerdotum plurimas eodem die celebrantium Missas, non tamen in omnibus factam Hostiam sumentium, sed tantum in postrema sacificatione; sed hoc diuersum est ab assertionem nostra. Ergo, &c.

RESOL. CCXLIII.

De casibus particularibus, in quibus Sacerdos possit dare partem suæ Hostiæ laicis communicaturæ. Et an Sacerdos peccet mortaliter, si sine causa partem suæ Hostiæ laicis communicaturis præbeat? Ex part. 1. & Misc. 1. Ref. 70.

§. 1. Quæstionem, an Sacerdos possit aliquando partem suæ Hostiæ laicis communicaturis præbere, ego sæpius pertractaui; & me citato, postea pertractat Tamburinus *Opus. de Communione, Resol. cap. 6. §. 6. n. 30.* & me citato, Leandrus de Sacram. *part. 1. tom. 2. tract. 7. disp. 4. quest. 17.* & me citato Martinus de San Ioseph *in monia Confessar. tom. 1. lib. 1. quest. 10.* & Grassius *in direct. Theol. tract. 9. de Euchar. num. 16.* Sed nemo ex nobis ad plures casus particulares denenit, quomodo denegasse nunc obseruo accuratissimum Petrum Dica. & Dica. stillum *tom. 1. de Sacrament. tract. 4. disp. 11. dub. 4. num. 115.* vbi me citato, sic ait: Si post oblationem superueniat aliquis communicaturus, & non sit aliud Sacrum, aut sit sit, non est commodum expectare alium Sacerdotem; non mihi videtur à ratione alienum, illi personæ, cui gratiam hanc veli Sacerdos impendere, dare particulam propriæ Hostiæ, inclusa aliqua prohibitione. Et in hoc sensu etiam intelligem conditionem, quam requiritur Auctores, dum dicunt licere, si non sit alia formula; nec, si nec ibi, aut in alio Altari tunc facile reperitur alia particula, & aliquis qui illam administrat: vt necessarium expectare. Ratio huius assertionis est, quia nec ex natura rei, institutionis scilicet Sacramenti, nec ex iure Canonico communi, aut ex alio capite constat, id esse prohibitum. Atque in primis id non esse prohibitum ex institutione Sacramenti, aut sacrificij, satis videtur constare. Primò ex eo, quod ad integritatem Sacrificij id non est necessarium, vt patet; cum in qualibet parte specierum panis, & vini tantundem sit. Secundò, quia hoc ipsum fuit in vsu in Ecclesia Dei, & Christus fecit, qui benedixit, ac fregit, deditque Discipulis; quem etiam duo Discipuli cognouerunt in fractione panis. Ita Paulus *1. ad Corinthios 10. vers. 16.* Panis (inquit) quem frangimus, nonne participatio Corporis Domini est? vt notant Expofitores ad eum locum, & ad alios verus, vbi de fractione fit mentio. Legatur ibi Corinthus à Lapide. Itaque frangere hunc panem; & frangere distribuere, satis fuit vsu receptum, præsertim apud Orientales, qui solebant panem facere non elevatum, sicut nos, sed latum, & subtilem, qui erat buccellatus, id est, delineatis buccellis; vnde Græcè appellabatur *βλωμός ἀρτός* Buccellatus panis, qui frangi solebat per lineas designatas, atque adeo non habet aliquid, quod non congruat institutioni. Tertio, quando erat vsus dandi Fidelibus etiam Laicis sanguinem, ex eodem vasculo consecrato accipiebatur pro aliis, & ex vi Sacrificij non tenebatur Sacerdos separatum